

# SFÂNȚA SCRIPTURĂ: PARTE A REVELAȚIEI DIVINE ȘI RELEVANȚA EI ÎN CONTEXTUL CRIZELOR GLOBALE

**Drd. Viorel-Dariu CĂȚANĂ**

*Școala Doctorală Interdisciplinară, Specializare: Teologie Evanghelică  
Universitatea „Aurel Vlaicu” din Arad, România  
catanadariu@gmail.com*

---

**ABSTRACT: Holy Scripture: Part of Divine Revelation and Its Relevance in the Context of Global Crises.**

God's revelation, one of the main themes in Christianity is actually the fundamental of Christian belief and principles. The purpose of this paper is to analyze the Word of God - the Bible as the revelation available to people nowadays. I will try to prove that its place is in the public space and taking in consideration the global crises circumstances, it is a must to know the revealed truth.

Despite its considerable antiquity, the Word of Holy Scripture stays relevant in society even today. We will find a lot of answers to all humankind existential questions by reading the Bible. The Word has the power to transform people and give them a new meaning in life. The resistance of the Bible to the changes that have taken place in the world demonstrates its divine nature and the power that springs from revealed truth.

In this article, the author studies the Bible as a part of God's revelation. By highlighting this, the sacred writings are given normative value, being beneficial to all who apply them in their life. It is emphasized that both history and logic demonstrate that the evolution of society is closely related to the religious context, the first promoters in science being faithful people who used the Bible as a guide for their life. In the context of major global crises, the Bible values are essential in order to resolve and reduce the negative effects around the world. The values of the Bible are transcendent and bring benefits to all communities of believers who have chosen to lead their lives according to the divine principles, allowing themselves to be shaped by the truth revealed in the Holy Scripture.

**Keywords:** *Bible, global crises, revelation, public space, transformation, Holy Scriptures values.*

---

## Introducere

Revelația lui Dumnezeu este una dintre temele centrale pe care creștinismul își bazează crezul și principiile sale. Deși trăim vremuri complicate, când existența și implicarea divină este pusă la îndoială de curente ca progresismul, materialismul sau evoluționismul, creștinii sunt datori cu un răspuns la toate aceste provocări. „Prin revelație se înțelege o descoperire sau o comunicare a unui adevăr care mai înainte nu a fost cunoscut. În uzul comun, termenul s-a restrâns și a intrat, de regulă în terminologia teologică, folosindu-se numai la cuprinsul adevărilor religioase la care a ajuns omenirea prin activitatea revelatoare a lui Dumnezeu, pentru împlinirea planului de mântuire al omului. Prin această revelație Dumnezeu se comunică și comunică omenirii, unele adevăruri religioase, pentru ca omul să aibă posibilitatea să ajungă să le cunoască”<sup>1</sup>.

Autorul acestui articol consideră că Sfânta Scriptură este cartea cea mai importantă a omenirii fiind inspirată și insuflată de Dumnezeu. Este necesar ca conținutul ei să fie cunoscut, promovat și însușit în mod personal, de fiecare individ în parte. În contextul crizelor globale fără precedent, conținutul Sfintei Scripturi rămâne relevant, fiindcă oferă soluții și alternative de soluționare a problemelor cu care se confruntă omenirea. Pandemia de coronavirus, războiul din Ucraina și situația tensionată dintre statul Israel și palestinieni, sunt doar câteva exemple a celor mai recente crize pentru care liderii lumii se străduiesc să găsească soluții.

Istoria este cea care reliefează faptul că de-a lungul timpului, valorile fundamentale ale societății au evoluat în strânsă legătură cu adevărul relevat în Biblie. Astăzi, când unele valori umane sunt relativizate, de către adepții unor curente, este nevoie de o reactualizare și promovare a impactului pe care Biblia îl poate avea în viața unui om, atunci când acesta o lecturează și își însușește adevărurile enunțate în ea.

În acest articol, se va defini noțiunea de revelație divină și o argumentare a faptului că Biblia este parte a acestei revelații. Se vor aduce argumente de ordin istoric și logic, care vor reliefa faptul că Biblia este o carte importantă a cărui conținut poate să influențeze societatea de astăzi. Printre scopurile acestui articol se evidențiază faptul că locul Sfintei Scripturi este în spațiul public, deoarece evoluția societății este strâns legată de mediul

---

1 Cornel Olariu, „Revelația divină”, în *Altarul Banatului*, 4-6/1995, p. 13.

bisericesc și valorile iudeo-creștine. Multe științe de astăzi, care au ajutat la progresul omenirii au fost dezvoltate de oameni care au manifestat în crezul loc o înclinație către principiile Bibliei. Drepturile omului și alte valori umane fundamentale sunt descrise în Sfânta Scriptură și au fost inspirate din ea. În cea de-a doua parte a articolului, se va analiza universalitatea și autoritatea Sfintei Scripturi, precum și faptul că Biblia este o sursă a valorilor morale transcendente.

## 1. Revelația divină

Există mai multe întrebări în legătură cu revelația divină și dilema dacă ea conține pe lângă dimensiunea teoretică și o dimensiune practică. În legătură cu aceasta se poate aminti că Dumitru Stăniloae, vorbind despre revelația divină a afirmat că ea reprezintă „întâlnirea dintre Dumnezeu și om”<sup>2</sup> și continuând în aceeași idee a mai spus și faptul că „actele revelației supranaturale nu urmăresc decât ridicarea naturii noastre din starea de cădere și împlinirea aspirației de desăvârșire în veșnicie”<sup>3</sup>. Cu alte cuvinte revelația este acel act prin care Dumnezeu a venit aproape de om și s-a descoperit pe Sine Însuși. Omului i-ar fi fost imposibilă această cunoaștere doar prin eforturile sau luptele sale proprii.

Revelația arată o grijă părintească, divină, pentru că Dumnezeu este Creatorul a tot ceea ce putem vedea sau nu putem vedea. El nu și-a abandonat creația cum consideră unii, ci are grijă de ea, o menține și o susține. Unul dintre pericolele mari ale vremurilor noastre este să considerăm că Dumnezeu a abandonat lumea și este dezinteresat de ea. Ideea aceasta o întâlnim tot mai des în jurul nostru la diverse persoane, care dezvoltă anumite întrebări legate de crizele globale actuale. Cred că credincioșii ar trebui să aibă un cuvânt în spațiul public să contracareze ideea aceasta greșită. Deși îmbracă forme noi, cunoaștem din istorie că și în alte vremuri trecute, au existat adepți care susțineau că lumea a fost abandonată. De pildă, există un curent filozofic și religios numit deism care „crede în existența unui Dumnezeu, sau a unei ființe supreme, dar neagă religiile, bazându-și cre-

---

2 Dumitru Stăniloae, „Revelația prin acte, cuvinte și imagini”, în *Ortodoxia*, 3/1968, p. 377.

3 Idem, *Teologia Dogmatică Ortodoxă*, vol. I, București, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, 2003, p. 30.

dința numai pe lumina primită de la natură, trecută prin filtrul rațiunii”<sup>4</sup>. Problema enunțată aici, constă în faptul că, se consideră că Dumnezeu, deși este Creator, nu mai este astăzi deloc implicat în creație și omul ar putea avea o șansă să ajungă la El doar prin filtrul rațiunii, fără credință. Este evident că crezul creștin susține contrariul, Dumnezeu a făcut totul în Isus Hristos pentru om, iar omul trebuie să creadă pentru a fi mântuit.

Tehnic vorbind despre revelație, conform opiniei generale, ea are două forme: generală și specială. Când vorbim despre cea generală, ne referim că ea este oarecum indirectă dar disponibilă tuturor oamenilor. Mijloacele revelației generale sunt: natura, istoria și Sfânta Scriptură. Dacă ne referim la revelația specială, ea poate fi considerată directă pentru că se adresează unui om sau unui grup de oameni. Câteva exemple, fără a avea o enumerare exhaustivă, prin care se manifestă revelația specială: miracole, profeții, experiențe personale. Cele două forme nu se contrazic ci mai degrabă sunt complementare, fiindcă o persoană poate să aibă parte de ambele revelații în același timp sau în perioade diferite.

## 2. Sfânta Scriptură în spațiul public

Biblia reprezintă acea parte a revelației divine care este la îndemâna oamenilor din ziua de astăzi și conform mai multor opinii, se consideră că locul ei este în spațiul public. Este drept că nu toți cei de astăzi, au acces la Biblie în limba lor nativă, dar acest lucru nu schimbă cu nimic datele problemei. Conform unor statistici, în acest moment Biblia este disponibilă în 717 limbi, oferind posibilitatea de lectură pentru 5.75 miliarde de oameni. Și totuși mai există anumite triburi sau limbi specifice unde nu există încă o traducere completă. De exemplu, sunt aproximativ 3883 dialecte unde nu există încă o traducere a Bibliei<sup>5</sup>. Pornind de la ce declară Biblia despre sine, înțelegem că Cuvântul lui Dumnezeu este acela care poate schimba viața omului fiindcă Biblia are autoritate și este o forță vie care atinge inimile.

Andrew Bradstock a pus o întrebare într-unul din articolele sale și a zis „este potrivit să introducem Biblia într-o dezbatere publică și dacă da,

---

4 Despre deism, disponibil la <https://ro.wikipedia.org/wiki/Deism> (accesat la data de 10.09.2023).

5 Statistica despre traducerea Bibliei, disponibil la <https://www.wycliffe.org.uk/about/our-impact/> (accesat la data de 11.09.2023).

cum, când și de ce?”<sup>6</sup>. Întrebarea aceasta este extrem de importantă și de aici ar trebui să înceapă orice discuție legată de Sfânta Scriptură. Noi, credincioșii, putem să ținem Biblia pentru noi, să o folosim în biserici, să o studiem în mediul academic și cam atât. Totuși, nu ar fi necesar ca să ieșim în public cu această scriere și să prezentăm adevărul despre ea? Cu siguranță sunt mulți care vor nega și vor spune: că „Biblia este o carte creștină și nu are autoritate într-o societate seculară”<sup>7</sup>, alții vor declara că „Biblia este o carte antică și ca atare este irelevantă pentru contextul prezent”<sup>8</sup>. Toate aceste argumente nu fac altceva decât încearcă să pună la îndoială infailibilitatea Bibliei și să inducă lumea în eroare.

Este suficient să privim în istorie și să constatăm că evoluția societății este în strânsă legătură cu mediul bisericesc. În jurul organizațiilor bisericești s-a dezvoltat știința, medicina și multe alte discipline. Inclusiv în zona legislativă, constituțiile apărute sau legile date au avut inițial la bază morala și etica iudeo-creștină. Astăzi situația este puțin diferită, pentru că se dorește o negare a implicării Cuvântului divin în progresul societății.<sup>9</sup> Cu toate aceste încercări și eforturi, adevărul este cel care rămâne în picioare și orice persoană care analizează cu obiectivitate va putea să înțeleagă care este realitatea. Dan Strange afirmă că „există nenumărați oameni din sfere diverse ale societății noastre care ar dori ca realitatea să fie alta, aceștia nu pot nega relevanța, rolul, și da, chiar stăpânirea, pe care Biblia le-a avut în mod explicit în modelarea vieții și culturii”<sup>10</sup>.

Consider că în spațiul public, în general, atunci când avem ocazia să vorbim, ar trebui să declarăm autoritatea Scripturii ca fiind de la Dumnezeu. Biserica este datoare să ofere un răspuns la situațiile cu care se confruntă societatea. De exemplu, în perioada recentă, pandemia de coronavirus a pus stăpânire pe lumea întreagă. În astfel de situații de grea încercare pentru lume, există oportunități pentru promovarea Cuvântului lui Dum-

6 Andrew Bradstock, „The Bible and Public Theology”, în *The Bible: Culture, Community, Society*, ed. Angus Paddison, Neil Messer, Londra, Bloomsbury, 2013, p. 172.

7 Marcel Măcelaru, *Support de curs pentru disciplina Biblia in context*, Arad, UAV, 2021-2022.

8 *Ibidem*.

9 Ioan-Gheorghe Rotaru, „Aspecte ale secularizării și ale omului secularizat”, *Studia Universitatis Babeș-Bolyai, Theologia Orthodoxa*, (2006), L-LI, nr.1, Cluj University Press, Cluj-Napoca, pp. 251-266.

10 Dan Strange, „Not Ashamed! The Sufficiency of Scripture for Public Theology”, în *Themelios*, 36.2/2011, p. 239.

nezeu.<sup>11</sup> N. T. Wright a spus despre pandemie că „aceasta este un moment de oportunitate. Acum când toată lumea se gândește la moarte, am putea vedea o întoarcere la Dumnezeu. Avem șansa să folosim acest moment pentru a le spune prietenilor noștri despre Isus și cum poate să ne ducă El în rai. Poate că de această dată vor asculta”<sup>12</sup>. O analiză atentă, ne-ar arăta că multe întrebări ale societății își pot găsi răspunsul în Biblie, lectura ei este aceea care poate să schimbe gândirea și mentalitatea unui om.

### 3. Influența și eficiența Sfintei Scripturi în contextul crizelor globale

Atunci când vorbim despre influența pe care Scrierile Sfinte o pot avea asupra unei persoane, trebuie să înțelegem că Biblia conține singura istorie adevărată a lumii și, de asemenea, tot ea ne arată calea spre mântuire. O persoană care citește și lecturează are toate șansele ca să fie atins de puterea lui Dumnezeu. Nu puține sunt cazurile și mărturiile în care persoane care se declarau ca fiind atei, au avut momente de cercetare lăuntrică. Sunt unii care au încercat să studieze Biblia cu scopul de a demonstra că este falsă și acea perioadă de cercetare i-a schimbat tocmai pe ei. Căutând neconcordanțe sau probleme de ordin logic, istoric, geografic au ajuns la concluzia că, de fapt, nu există inadvertențele pe care ei le-au căutat, dar lecturând au fost atinși de Duhul Sfânt și viața le-a fost transformată.

Există mai multe motive pe care lumea le aduce în discuție atunci când vine vorba despre Cuvântul lui Dumnezeu. Deși acesta, încă de la început, a fost desconsiderat și hulit de unii, totuși el a dăinuit de-a lungul timpului producând schimbare și transformare în viețile multora. Una dintre scuzele frecvent aduse, este faptul că această carte nu are nici o autoritate în societatea seculară<sup>13</sup>. Mulți consideră că, în vremurile noastre, alte lucruri ar trebui să ne ghideze și să ne conducă în viață. Totuși, Biblia nu se referă doar la o religie și ea vorbește despre tot adevărul de care avem nevoie.

Acest adevăr este prezentat într-un mod holistic și cuprinzător în așa manieră ca să răspundă întrebărilor oamenilor. Iată deci cum scrierile

11 Ioan-Gheorghe Rotaru, “Spiritual lessons observed through the Coronavirus Crisis”, în *Dialogo. Issue of Modern Man*, 2020, vol.6, no.2, pp. 71-82.

12 N. T. Wright, *God and the pandemic. A Christian Reflection on the Coronavirus and Its Aftermath*, Londra, Zondervan Reflective, 2020, p. 8.

13 Marcel Măcelaru, *Support de curs pentru disciplina Biblia în context*, Arad, UAV, 2021-2022.

sfinte au un public mult mai larg decât ar putea să creadă unii. Ele nu sunt doar pentru biserică sau academie ci inclusiv pentru omul simplu. Este suficient să vorbim aici despre experiența românească, fiindcă istoria evoluției mișcării evanghelice ne demonstrează cum oameni simpli, fără multe studii sau școli absolvite au fost capabili când au citit Biblia să o înțeleagă, mai mult decât atât ea le-a schimbat viața, oferindu-le o direcție corectă și concretă. Limitarea Cuvântului Sfânt la o anumită categorie socială este o greșeală, fiindcă ea se adresează întregii societăți.

Pentru a fi eficienți în prezentarea Cuvântului lui Dumnezeu în spațiul public ar trebui să avem o interpretare corectă a ceea ce spune Biblia. De exemplu, Paul Hanson consideră că „interpretarea biblică autentică începe așadar nu cu generalități sau cu noțiuni abstracte, ci cu povestiri individuale, fiindcă fiecare relatare conține un anumit înțeles, chiar unul revelator”<sup>14</sup>. Pentru a interpreta corect avem la dispoziție mai multe instrumente teologice și care folosite într-o manieră corespunzătoare pot facilita destul de mult înțelegerea Cuvântului lui Dumnezeu. De exemplu, Biblia ar trebui înțeleasă întotdeauna în context, nu în afara contextului. Există părerea generală, că un anumit text, dacă este scos din context devine un pretext pentru cineva. Nu puține sunt cazurile, când o înțelegere care nu este holistică, i-a făcut pe unii să ia doar frânturi din Cuvânt, fără a ține cont de caracterul general al Bibliei și folosind acele frânturi au ajuns să dezvolte erezii.

Una dintre întrebările pertinente, care vin dinspre sfera laică, legat de Cuvântul lui Dumnezeu, este cum se poate să armonizăm aceste scrieri vechi cu vremurile noastre. Nu cumva, există riscul ca conținutul Bibliei să fie ceva vechi și nefrecventabil astăzi. „De o parte avem Scriptura, o colecție variată de scrieri compuse într-un context social și istoric complicat al unui trecut distant. De cealaltă parte sunt comunitățile creștine contemporane, care există în situații complexe similare și care privesc la Scriptură pentru direcție”<sup>15</sup>. Pentru această dilemă, ar trebui să facem apel la faptul că autorul Bibliei este Dumnezeu. Într-adevăr, El s-a folosit de mai mulți scriitori pentru a transmite mesajele. Având în vedere caracterul etern care transce-

---

14 Paul Hanson, „The Bible and Public Theology”, în *A Companion to Public Theology*, vol. 1, ed. Sebastian Kim, Kattie Day, Boston, Brill, 2017, p. 26.

15 Paul Hanson, „Scripture, Community and Spirit: Biblical Theology's Contribution to a Contextualized Christian Theology”, în *Journal of Pentecostal Theology* 3, 6/1995, p. 3.

de timpul, înțelegem că nu poate fi adusă în discuție noțiunea de cuvânt irelevant în zilele noastre. Este drept, dacă cineva nu cunoaște suficiente lucruri despre unele obiceiuri, mentalități sau descrieri biblice, s-ar putea să fie confuz, dar toți cititorii sinceri, recunosc că pe cât de veche e Biblia, pe atât de actuală și practică este pentru zilele noastre. Mai mult decât atât, ar trebui adus în discuție și faptul că nu toate lucrurile care sunt scrise în Biblie s-au întâmplat deja. Există profeții care se împlinesc fiind în desfășurare în această perioadă, iar altele se vor împlini în viitor. Când avem o astfel de carte, care acoperă un interval atât de mare și vorbește cu atâta precizie, evidențele nu pot fi negate nici de către cei mai acerbi contestatari care doresc să demonstreze contrariul.

Karl Barth a spus că „comunitatea creștină nu este altceva decât adunarea celor strânși în jurul Cuvântului care ne spune acest lucru, care ni-l explică și ni-l revelează, o adunare a celor ai căror ochi sunt deschiși la acest fapt. Numai creștinul este un membru al acestei comunități, un individ care s-a alăturat celorlalți datorită acestui Cuvânt și ai cărui ochi sunt deschiși la acest fapt”<sup>16</sup>. Ideea enunțată anterior explică cât se poate de bine faptul că Cuvântul lui Dumnezeu este liantul care unește comunitatea creștină. În jurul lui, credincioșii sunt umpluți de speranță, de nădejde și mai mult decât atât au perspectivă de viitor. Revelația care vine prin Cuvântul lui Dumnezeu este o adevărată binecuvântare pentru noi astăzi. Au fost generații întregi care nu au avut acces liber la aceste scrieri sfinte în forma actuală, dar vremurile pe care le trăim sunt propice pentru a investi timp în cunoașterea Cuvântului și implicit în cunoașterea lui Dumnezeu.

Sunt convins că unul dintre modurile în care persoanele din spațiului public ar putea să vadă puterea Bibliei este atunci când membrii comunităților bisericii creștine ascultă și se supun la ceea ce este scris în ea. Se ridică de foarte multe ori întrebarea pertinentă, de ce se practică anumite lucruri sau de ce altele sunt interzise în sfera creștină. De multe ori, în astfel de situații există o șansă foarte bună de afirmare a crezului creștin care este bazat pe Biblie. Eric Metaxas, analizând viața și învățătura lui Bonhoeffer, scria că acesta susținea ideea următoare „înainte de orice, biserica trebuie să audă Cuvântul lui Dumnezeu și să asculte de el”<sup>17</sup>. Este clar că fără o

---

16 Karl Barth, *Dogmatica Bisericii*, București, Editura Herald, 2008, p. 215.

17 Eric Metaxas, *Bonhoeffer: Pastor, Martyr, Prophet, Spy*, Nashville, Nelson Books, 2010, p. 322.



ascultare concretă și o cunoaștere profundă șansele de a răspândi Cuvântul sunt sortite eșecului. Cum ar putea alții din exterior să creadă acest cuvânt, dacă credincioșii nu și-l însușesc și nu-l cunosc foarte bine? Se observă că, în vremurile pe care le trăim, ar trebui să existe o întoarcere la Scriptură. De fapt, majoritatea trezirilor din istorie s-au realizat pe această filieră. Trece-rea timpului, uneori îl îndepărtează pe om de esență și, de fapt, îl așează în mijlocul unor practici și a unei dogme. Ele nu sunt neapărat rele, dar dacă primează și ajung mai importante decât esența nu vor exista mari rezultate din punct de vedere al impactului social în spațiul public.

Un exemplu concludent, despre importanța cunoașterii Sfintei Scripturi este momentul ispitirii lui Isus Hristos. Diavolul este cel care vine și îi solicită să se arunce jos, făcând apel la anumite pasaje din Cuvântul Sfânt. În acea vreme, nu exista Biblia în forma de astăzi, dar erau acele scrieri Vechi Testamentare folosite ca sursă de inspirație. Totuși, vedem că Fiul lui Dumnezeu contracarează această provocare și răspunde tot cu afirmații din Scriptură spunând „De asemenea este scris...să nu ispitești pe Domnul Dumnezeu Tău”<sup>18</sup>. Răspunsul oferit a fost argumentul suprem pentru toate cele trei provocări de la ispitire. Isus a spus de fiecare dată expresia „este scris”, prin aceasta conferindu-se importanța și sacralitatea textului biblic. Respectarea conținutului implică cunoaștere, iar cunoașterea înseamnă efortul de a lectura.

## 4. Valorile Sfintei Scripturi

### 4.1. Universalitate

Una dintre caracteristicile importante pe care Cuvântul lui Dumnezeu le are față de alte cărți sau scrieri este universalitatea. De exemplu, există autori care au scris cărți destul de bune, dar care au o răspândire limitată datorită contextului sau efectiv nu prezintă interes pentru toți oamenii deoarece societatea diferă foarte mult de la o țară la alta sau de la o zonă la cealaltă. Și totuși, Biblia, ca și Cuvânt Viu are o altă abordare fiind disponibilă și specifică fiecăruia în parte. Paul Trebilco afirmă și dezvoltă ideea despre „modul în care este exprimată Evanghelia într-o cultură specifică”<sup>19</sup>. Noi nu avem mai multe Biblii, există un singur cuvânt și acest lucru

---

18 Conform pasajului din Biblie, Matei 4:7, Isus Hristos biruiește ispita, răspunzând cu Cuvântul Scripturii.

19 Paul Trebilco, „Gospel, Culture and the Public Sphere: Perspectives from the New

înseamnă unicitate, dar pe de altă parte aplicabilitatea sa este una universală. Cultura nu este aceea care schimbă sau interpretează Biblia ci relația este exact inversă. Cultura ar trebui să se schimbe dacă anumite părți componente intră în contradicție cu mesajul Scripturii. Există numeroase pasaje, în special în epistolele pauline, unde autorul se adresează foarte clar în cultura destinatarilor. Dacă scria unei biserici anume, va folosi elemente specifice acelei localități, toate acestea pentru a facilita transmiterea mesajului și recepționarea lui într-o manieră corectă. Asistăm în ultimii ani la schimbări majore în societate, cum ar fi de exemplu dezvoltarea tehnologică fără precedent. În ciuda acestor schimbări, Cuvântul lui Dumnezeu rămâne relevant și relevantor pentru toți oamenii, fără a exista diferențieri ce au legătură cu naționalitatea, cultura sau rasa.

#### 4.2. Sursă primordială a moralității

Biblia, în esența ei, ne arată principiile morale care pot să conducă la binele comun al societății. Bruce Birch a spus făcând referire la Biblie că ea „a devenit o resursă pentru direcționarea și modelarea convingerilor morale ale societății. Rolul pe care Biblia l-a jucat în istoria noastră merită o analiză mai atentă”<sup>20</sup>. Continuând în aceeași idee, următoarea afirmație ar trebui să determine o activitate proactivă din partea creștinilor: „Dezvoltările din ultimii ani sugerează că se petrec anumite schimbări majore. Există semnale ale unei preocupări renăscute pentru folosirea Scripturii în arena publică”<sup>21</sup>. Dacă zona publică oferă astfel de semne, înseamnă că comunitățile de credincioși ar trebui să iasă din letargie și să difuzeze în spațiul public informații despre șansa pe care Dumnezeu o oferă omului. Provocările actuale nu sunt puține și uneori societatea, oricât de dezvoltată ar fi ea, trebuie să recunoască că are propriile limitări. Organismele de forță ale unor state, au recunoscut că în anumite zone unde infraționalitatea era extrem de ridicată, o dată cu intrarea Evangheliei și după convertirile care au urmat, statistic vorbind, schimbările au fost în bine. Astfel de evenimente ne dau speranță și ar trebui să le tratăm într-un mod corespunzător, prezentând că rezolvarea problemelor se face prin schimbarea caracterului care este modelat după principiile biblice. Oamenii, oricare ar fi ei, în fața

---

Testament”, în *Evangel* 24.2/2006, p. 37.

20 Bruce C. Birch, „The Role of Scripture in Public Theology”, în *Word & World* 4.3/1984, p. 260.

21 *Ibidem*, p. 260.

evidențelor nu vor putea să nege și vor avea șansa să mediteze, să analizeze și într-un final să recunoască că anumite lucruri își găsesc rezolvarea doar la Dumnezeu.

### 4.3. Autoritate

Unul dintre lucrurile sensibile legate de Sfânta Scriptură este autoritatea pe care aceasta o are. Deși, noi evanghelicii credem că este singura carte veritabilă și autentică în totalitate, totuși sunt voci care țin să decline acest lucru, în încercarea de a submina autoritatea Bibliei. Mai ales în zona publică, oamenii sunt sceptici și pun la îndoială. „Nu este într-adevăr greu de imaginat împotrivirea pe care folosirea Bibliei în așa-numita piață publică ar genera-o”<sup>22</sup>. Și cu toate aceste împotriviri, credincioșii sunt datori să ducă Cuvântul lui Dumnezeu la cât mai mulți oameni. Se observă în Bible cum Isus Hristos, în ciuda semnelor și a minunilor făcute, a fost contestat de alții, acuzat pe nedrept și în cele din urmă condamnat la moarte. Împotrivirea a existat, există și va fi prezentă pentru cât timp vor ținea veacurile. Se poate interpreta faptul că aceste forme de asperitate pe care creștinii le simt din partea altora sunt și o confirmare că există o luptă permanentă între bine și rău, între întuneric și lumină.

## Concluzii

În concluzie, din analiza făcută în acest studiu, reiese faptul că revelația divină prin Scriptură este una dintre formele cele mai des utilizate în ziua de astăzi. Cuvântul divin are putere de transformare și schimbare, el oferă speranță și o direcție lumii. Biserica este datoare să fie prezentă în spațiul public și să prezinte Cuvântul lui Dumnezeu, ca cea mai înaltă instanță la care credincioșii se raportează. Nu ar trebui omis nici faptul că o cunoaștere corectă și o interpretare completă sunt garanțiile care duc la o învățătură sănătoasă. Secolele care au trecut, ne-au prezentat puterea pe care Evanghelia o are și oricâtă adversitate a existat în jurul ei, nimeni nu a putut să o învingă, fiindcă Biblia afirmă despre sine însăși că va trece cerul și pământul, dar Cuvântul lui Dumnezeu va rămâne în picioare<sup>23</sup>.

---

22 Neil Messer, Angus Paddison, „The Bible and Public Policy: What Kind of Authority?”, în *The Bible: Culture, Community, Society*, ed. Angus Paddison, Neil Messer, Londra, Bloomsbury, 2013, p. 190.

23 Deși au existat lideri și regimuri politice care au dorit interzicerea totală a Bibliei, cuvântul revelat a avut continuitate conform învățăturii lui Isus Hristos din Matei 24:35.

Crizele globale sunt o amenințare serioasă pentru societatea din zilele noastre. Pentru a reduce efectele negative, mulți analiști și lideri politici se străduiesc să găsească soluții. Este de remarcat faptul că Biblia oferă deja foarte multe soluții, fiindcă istoria relevantă prezintă că de-a lungul secolelor, societatea a mai trecut prin situații limită, dar în toate acestea, a contat modul în care omul s-a raportat la Dumnezeu. Învățăturile Sfintei Scripturi promovează valori atât de necesare vremurilor noastre: dragostea, compasiunea, binele comun, ajutorarea celor în nevoi, implicarea socială. Toate acestea dacă ar fi însușite în mod corespunzător, cu siguranță ar reprezenta o modalitate la îndemâna omului în vederea depășirii efectelor crizelor globale.

Omul modern ar trebui să recâștige acea dragoste pentru lectura Bibliei și prin lectură nu se înțelege doar un timp investit pentru a citi, ci mai degrabă pentru a medita și a fi în comuniune cu Dumnezeu. Considerând toate aceste valori enunțate, în aceste vremuri complicate și cu multiple crize globale, redescoperirea și prețuirea Cuvântului Divin ar trebui să fie o prioritate a societății.

## Bibliografie:

### Izvoare:

- ♦ *BIBLIA sau SFÂNTA SCRIPTURĂ*, traducerea Dumitru Cornilescu, 1924.

### Cărți, articole și reviste de specialitate:

- ♦ BARTH, Karl, *Dogmatica Bisericii*, București, Editura Herald, 2008.
- ♦ BRADSTOCK, Andrew, „The Bible and Public Theology”, în *The Bible: Culture, Community, Society*, ed. Angus Paddison, Neil Messer, Londra, Bloomsbury, 2013, pp. 171-188.
- ♦ BIRCH, Bruce C., „The Role of Scripture in Public Theology”, în *Word & World* 4.3/1984, pp. 260-268.
- ♦ CONSTANTINEANU, Corneliu, „Credința și viața publică. Formarea creștină pentru familie, biserică, muncă și societate”, în *Poporul lui Dumnezeu și societatea*, ed. Corneliu Constantineanu, Macel V. Măcelaru, Arad, Editura Universității Aurel Vlaicu, 2016, pp.161-180.
- ♦ METAXAS, Eric, *Bonhoeffer: Pastor, Martyr, Prophet, Spy*, Nashville, Nelson Books, 2010.

- HANSON, Paul, „Scripture, Community and Spirit: Biblical Theology’s Contribution to a Contextualized Christian Theology”, în *Journal of Pentecostal Theology* 3, 6/1995, pp. 3-12.
- HANSON, Paul, „The Bible and Public Theology”, în *A Companion to Public Theology*, vol. 1, ed. Sebastian Kim, Kattie Day, Boston, Brill, 2017, pp. 23–39.
- MĂCELARU, Marcel, *Suport de curs pentru disciplina Biblia în context*, Arad, UAV, 2021-2022.
- MESSER, Neil / PADDISON, Angus, „The Bible and Public Policy: What Kind of Authority?”, în *The Bible: Culture, Community, Society*, ed. Angus Paddison, Neil Messer, Londra, Bloomsbury, 2013, pp. 190-209.
- OLARIU, Cornel, „Revelația divină”, în *Altarul Banatului*, 4-6/1995.
- ROTARU, Ioan-Gheorghe, „Aspecte ale secularizării și ale omului secularizat”, *Studia Universitatis Babeș-Bolyai, Theologia Orthodoxa*, (2006), L-LI, nr.1, Cluj-Napoca, Presa Universitară Clujeană, pp. 251-266.
- ROTARU, Ioan-Gheorghe, “Spiritual lessons observed through the Coronavirus Crisis”, în *Dialogo. Issue of Modern Man*, 2020, vol.6, no.2, pp. 71-82.
- STĂNILOAE, Dumitru, „Revelația prin acte, cuvinte și imagini”, în *Orthodoxia*, 3/1968, pp. 347-377.
- STĂNILOAE, Dumitru, *Teologia Dogmatică Ortodoxă*, vol. I, București, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, 2003, p. 30.
- STRANGE, Dan, „Not Ashamed! The Sufficiency of Scripture for Public Theology”, în *Themelios*, 36.2/2011, pp. 238-260.
- TREBILCO, Paul, „Gospel, Culture and the Public Sphere: Perspectives from the New Testament”, în *Evangel* 24.2/2006, pp. 37-45.
- WRIGHT, N. T., *God and the pandemic. A Christian Reflection on the Coronavirus and Its Aftermath*, Londra, Zondervan Reflective, 2020.

## Surse WEB

- Despre deism, disponibil la <https://ro.wikipedia.org/wiki/Deism> (accesat la data de 10.09.2023).
- Statistica despre traducerea Bibliei, disponibil la <https://www.wycliffe.org.uk/about/our-impact/> (accesat la data de 11.09.2023).